ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ 14-5

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
5
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1938
Ἀνατολή ἡλίου 6.57'—Δύσις 5.20"
Γαλακτίων, Ἐπιστήμης τῶν μαρτ.

ΤΟΝ ΠΑΣΙΔΗΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΝ

Ὑπερεξήκοντα μητροπολῖται τῆς Ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας, συνερχόμενοι σήμερον εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς πρωτευούσης καὶ ἐπικαλούμενοι, κατὰ τὰ ἱερὰ θέσμια, τὴν ἐξ ὕψους καθοδήγησιν, θὰ ἀναδείξουν διὰ τῆς ψήφου των τὸν μεταξὺ αὐτῶν πρωτόθρονον, τὸν νέον ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τὸν ἡγέτην τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱεραρχῶν ἀναμένει μετὰ βαθέος ἐνδιαφέροντος ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Ἑλλάδος. Ὡρίμασεν εἰς τὸν λαὸν αὐτὸν ἡ συνείδησις τῆς σημασίας τοῦ θρησκευτικοῦ παράγοντος διὰ τὴν ὅλην ἐθνικὴν ἐξέλιξιν καὶ ἡ ἀντίληψις περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ζήτημα οὐχὶ ξένον πρὸς αὐτόν, ἀλλ' οὐσιαστικώτατα ἐνδιαφέρον αὐτόν. Τὸ ἐνδιαφέρον, ἄλλωστε, τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος διὰ τὸ πρόσωπον τῶν κατὰ τοὺς κανόνας, ἀπὸ τοὺς δικαιουμένους πρὸς τοῦτο, ἀναδεικνυομένων πνευματικῶν ποιμένων πάντοτε ἐκαλλιέργησε καὶ ἐπεδίωξεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ θεσπίσασα τὴν συμπαράστασιν τοῦ λαοῦ εἰς τὰς χειροτονίας καὶ εἰς τὰς ἀναδείξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν.

Ἐγράφομεν, πρό τινων ἡμερῶν, ὁποῖον ὁ ὀρθόδοξος κόσμος τῆς Ἑλλάδος προσδοκᾶ τὸν μέλλοντα σήμερον νὰ ἐκλεγῇ διὰ τὸ ὕπατον τῆς ἐκκλησίας ἀξίωμα. Οἱ μέλλοντες σήμερον νὰ συναθροισθοῦν εἰς τὴν Μητρόπολιν ἱεράρχαι θὰ ἔχουν, ἐν πρώτοις, ν' ἀναπολήσουν τὴν ἱστορίαν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν — ἱστορίαν μακραίωνα, ἀρχομένην ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ πρώτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου αὐτῆς πόλεως, τοῦ Ἀρεοπαγίτου Διονυσίου, ἔλαμψαν ἐπὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς μεγάλαι μορφαὶ ἱεραρχῶν. Ἦτο ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων θεολόγων ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν Νικόλαος ὁ Ἁγιοθεοδωρίτης, κατὰ τὰ μέσα τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος. Καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἰδίου ἐκείνου αἰῶνος ἐδόξασε τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον ὁ μέγας ἱεράρχης Μιχαὴλ Ἀκομινάτος, ποὺ εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἱερουργῇ εἰς τὸν Παρθενῶνα, ναὸν τότε τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ καθεδρικὸν τῶν Ἀθηνῶν. Ἦτο ἐπίσης ἰσχυρὰ ἐκκλησιαστικὴ προσωπικότης, κατὰ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος, ὁ μητροπολίτης Νικάνωρ, ὁ χειροτονήσας ἐν Ἀθήναις τὸν Ζακύνθιον ἅγιον Διονύσιον τὸν Σιγοῦρον ἀρχιεπίσκοπον Αἰγίνης. Καὶ διέπρεψεν ὁμοίως εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἱεραρχίαν ὁ ἀπὸ Φιλιππουπόλεως ἀναθὰς τὸν θρόνον Ἀθηνῶν γηγενὴς Ἀθηναῖος μητροπολίτης Θεοφάνης ὁ Καρίκης κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος. Οὕτε ὑστέρει εἰς ἐξαιρετικὴν ἀξίαν ὁ «ἐλλογιμώτατος» καὶ κάτοχος συλλογῆς ἀρχαίων χειρογράφων μητροπολίτης Ἄνθιμος ὁ Γ', τοῦ ὁποίου τὴν εὐρυμάθειαν καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν ἐθαύμασαν οἱ ἐπισκεφθέντες περὶ τὸ 1655 τὰς Ἀθήνας ξένοι περιηγηταί. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ μητρόπολις Ἀθηνῶν ἀπέβη ἡ κορυφὴ τῆς Αὐτοκεφάλου πλέον Ἐκκλησίας της, διέλαμψαν μορφαὶ ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας, τιμήσασαι τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Ἀσχέτως, ὅμως, πρὸς τὰς ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτῆς ὑποχρεώσεις, ὑπάρχουν ἄλλαι, πολὺ οὐσιαστικώτεραι, διὰ τὴν ἀνάδειξιν σήμερον τοῦ ἀρίστου ἐκ τῶν ἱεραρχῶν — τοῦ πανθομολογουμένως καὶ πασιδήλως ἀρίστου, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ δευτέρα γνώμη. Τὰς ὑποχρεώσεις αὐτὰς τὰς ἀπηριθμήσαμεν πρό τινων ἡμερῶν, διαπιστοῦντες ὁποῖον ἡ ὀρθόδοξος κοινὴ γνώμη ἀπεκδέχεται τὸν νέον ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι μεταξὺ τῶν συναπαρτιζόντων τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἑλλάδος εἶνε πολλοὶ οἱ κατέχοντες καὶ κατάρτισιν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἀξιολογωτάτην καὶ πείραν καὶ ἦθος καὶ δυνάμενοι νὰ ἐπιδείξουν καὶ δρᾶσιν γενικωτέραν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικήν. Τοῦτο εἶνε εὐτύχημα καὶ τιμᾶ τὴν ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Εἶνε, ὅμως, ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ μεταξὺ τῶν ἀριστέων τούτων τῆς ἱεραρχίας ὑπάρχει ὁ ἄριστος. Τοῦτου ἀκριβῶς ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἀνάδειξις εἰς τὸν χηρεύοντα ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον εἶνε τὸ σήμερον ἀνῆκον εἰς τὴν Ἱεραρχίαν ὑψηλὸν ἔργον.

Τὸν ἄριστον αὐτὸν ἀναμένει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἴδῃ ἐκλεγόμενον σήμερον, διὰ ν' ἀποβῇ ὁ ἐμψυχωτὴς καὶ ὁ ἡγήτωρ μιᾶς εὐρυτάτης καὶ δημιουργικῆς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἐξύψωσιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τὸν ἄριστον κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν θεολογικὴν κατάρτισιν, τὸν «ἐλλογιμώτατον», τὸν πολλαχῶς καὶ πολυτίμως διακονήσαντα τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ εἰς τὰ πνευματικὰ ὀχυρά της καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸν ζήσαντα τὴν παράδοσιν, καθ' ἣν ὁ Ἕλλην ὀρθόδοξος ποιμὴν εἶνε καὶ ἐθνικὸς θεματοφύλαξ καὶ προκινδυνεύσαντα δι' αὐτήν. Τὸν διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς διακονίας του γνόντα νὰ κερδίσῃ σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν καὶ μεταξὺ ὁμοδόξων καὶ ἀλλοδόξων ποιμεναρχῶν. Ἐκεῖνον, τέλος, τὸν ὁποῖον ὁ ἑλληνικὸς ὀρθόδοξος λαὸς θὰ σεμνύνεται βλέπων ἀναγνωριζόμενον καὶ παρὰ τῶν ὁμοτίμων ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ὡς ἀληθῆ κορυφὴν ἐκκλησιαστικήν. Ἡ ἑλληνικὴ Ἱεραρχία εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ φιλοδοξήσῃ σήμερον ν' ἀκούσῃ, ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἐκλογῆς της, τὴν πάνδημον ἀναφώνησιν: «Τοιοῦτος ὄντως ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεύς».

Τέχνη καὶ ζωή

Οἱ μεγάλοι συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς μας

Τζὼν Ντὸς Πάσσος

Ἡ Ἱστορία τῆς «Κορούλας», ἔτσι καθὼς τὴν ἀφηγεῖται μὲ τὴν παράξενη τεχνοτροπία του ὁ νέος Ἀμερικᾶνος συγγραφεὺς Τζὼν Ντὸς Πάσσος, ποὺ θεωρεῖται τώρα ὅτι εἶνε ὁ μεγαλύτερος καὶ ὁ πειὸ ἀντιπροσωπευτικὸς συγγραφεὺς τῆς ἐποχῆς μας, εἶνε μιὰ θλιβερὴ ἱστορία. Διαβάζοντάς την δὲν ξέρει κανεὶς ἂν εἶνε πλάσμα τῆς γόνιμης φαντασίας τοῦ συγγραφέως ἢ μήπως εἶνε μιὰ πραγματικὴ ἱστορία παρμένη ἀπὸ τὴ ζωή. Ἀλλὰ εἶνε φανερὸ ὅτι ὁ συγγραφεὺς πῆρε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴ ζωὴ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ τοῦ χρειάζονταν καὶ ἄφησε ἐλάχιστο ρόλο γιὰ τὴ φαντασία του. Εἶνε μία σύνθεση ἀπὸ πραγματικοὺς τύπους καὶ ἀληθινὰ περιστατικὰ μεταπλασμένη ἀπὸ τὴ φαντασία τοῦ συγγραφέως σὲ μιὰ πλαστικὴ φιλολογικὴ δημιουργία.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν καμμιὰ ψευτιὰ καὶ καμμιὰ συμβατικὴ ἀλήθεια μέσα στὴν ἱστορία τῆς Κορούλας ποὺ τὴν ἀφηγεῖται μὲ τόση τρυφερότητα ὁ συγγραφεύς. Νοιώθει κανεὶς τὴν ζωντάνια τῆς ἀλήθειας ἀπὸ τὴν πρώτη γραμμὴ ὡς τὴν τελευταία, τὸν παλμὸ τῆς ζωῆς, τὴ θέρμη ἀπὸ τὸ νεανικὸ αἷμα. Ἔχει μιὰ τέχνη μοναδικὴ ὁ Τζὼν Ντὸς Πάσσος νὰ παρουσιάζῃ τοὺς τύπους καὶ τὰ περιστατικὰ σὰ νὰ τὰ βλέπῃ κανεὶς νὰ περνᾶνε ζωντανὰ μπροστά του. Ὁ νέος Γάλλος κριτικὸς Σάρτρ, ποὺ δημοσίευσε τώρα τελευταῖα ἕνα λαμπρὸ φιλοσοφικὸ σύγγραμμα γιὰ τὸ ρόλο τῆς φαντασίας στὴ ζωή, γράφει γιὰ τὸν Τζὼν Ντὸς Πάσσος ὅτι εἶνε ὁ μόνος συγγραφεὺς ποὺ δὲν ἀφηγεῖται ἱστορίες ποὺ ἔχουν συμβῆ στὸ παρελθόν. Ἀλλὰ «παρουσιάζει» ἱστορίες ποὺ γίνονται «τώρα», αὐτὴ τὴ στιγμὴ μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ ἀναγνώστη. Ἔτσι ὁ συγγραφεὺς δίνει τὴν εὐκαιρία στὸν ἀναγνώστη νὰ τὶς παρακολουθῇ «ἐφ' ὅσον» γίνονται σὰ νὰ ἦταν παρέα, σὰ νὰ ἦταν ὁ ἴδιος μάρτυς μιᾶς ἀληθινῆς ἱστορίας ποὺ τὴν παρακολουθεῖ στὴν ἐξέλιξή της ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή. Οἱ ἱστορίες τοῦ Τζὼν Πάσσος, γράφει ὁ Σάρτρ, γίνονται πάντα στὸ παρόν, ἐνῷ οἱ ἱστορίες ποὺ ἀφηγοῦνται ὅλοι οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς τοῦ κόσμου γίνονται πάντα στὸ παελθόν, ἐξαιρουμένου μόνο τοῦ παλιοῦ Γάλλου συγγραφέως Στένταλ, τοῦ πρώτου ποὺ ἤξερε νὰ δημιουργῇ «παρόν».

Ἡ «Κορούλα» ζῇ μὲ τὸν πατέρα της καὶ μὲ τ' ἀδέλφια της στὸ Τέξας, εἶνε μιὰ χαριτωμένη μοναχοκόρη, εὐγενικιά, ἀγαθή, πονετική, ἀλλὰ γεμάτη πείσματα καὶ καμώματα καὶ παράξενα φερσίματα, ἔτσι καθὼς ταιριάζει σὲ μιὰ χαϊδεμένη μοναχοκόρη καὶ μάλιστα τοῦ μοντέρνου καιροῦ. Τὸ ἀληθινό της ὄνομα ἦταν Ἄννα Ἐλισάβετ. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὸ θυμότανε πειά. Ὅλοι τὴν ἔλεγαν Κορούλα καὶ αὐτὸ τὸ γυφερὸ ὄνομα τῆς εἶχε μείνει γιὰ πάντα. Ὅλη ἡ οἰκογένεια ζοῦσε στὸ ἀγρόκτημα καὶ τὰ παιδιὰ πήγαιναν σχολεῖο στὴ γειτονικὴ πόλη. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ Κορούλα πῆρε τὸ δίπλωμά της στὸ παρθεναγωγεῖο ποὺ σπούδαζε, ὁ πατέρας της, ὁ «ντάντ», καθὼς λένε τὸν πατέρα τους οἱ Ἀμερικανοπῶλες, τῆς χάρισε ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ τελειώνει τὸ σχολεῖο ἀρχίζει ἡ ζωή. Τί θὰ κάνῃ ἡ Κορούλα στὴ ζωή ;

Ἕνας νέος, ὁ Τζὸ Γουέσμπερν, τὴν γλυκοκυττάζει, ἀλλὰ ἡ Κορούλα ζῇ ἀκόμα μέσα στὸν ἀέρα τοῦ σχολείου καὶ τοῦ σπιτιοῦ. Εἰδωλάτρευτη, τῆς λέγει ὁ Τζό. Περιμένω τὸν Ντάντ καὶ τὰ παιδιὰ νὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησία, ἀπαντᾶ ἡ Κορούλα. Τὰ μάτια τοῦ Τζὸ λάμπουν σὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐκεῖ μέσα κάτι ἀπὸ τὸν φλογερὸ ἥλιο τοῦ καλοκαιριοῦ. Καὶ ἡ Κορούλα κοκκινίζει ὁλόκληρη, ἀκόμα κι' ὁ σβέρκος της εἶνε κόκκινος, ἀκόμα καὶ τὸ στῆθος της, γράφει ὁ συγγραφεὺς μὲ τὸν παιγνιδιάρικο ρεαλισμό του. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἡ Κορούλα θὰ φορέσῃ τὸ πρῶτο ντεκολτὲ φόρεμα καὶ θὰ κάνῃ τὴν ἐμφάνισή της στὸ χορὸ σὰν μεγάλη δεσποινὶς ποὺ εἶνε πειὰ καὶ μάλιστα μὲ δίπλωμα.

Τὸ καλοκαῖρι περνάει, ἔρχεται τὸ φθινόπωρο καὶ ὁ συγγραφεὺς ποὺ σημειώνει κάθε λεπτομέρεια στὴ ζωὴ τῶν ἡρώων του σὰ νὰ ἦταν ἀληθινὰ καὶ γνωστὰ πρόσωπα καὶ σὰ νὰ γράφῃ ἱστορία καὶ ὄχι ρομάντσο, περιγράφει πῶς ἡ Κορούλα ἀποφασίζει νὰ συμπληρώσῃ τὴ μόρφωσή της σ' ἕνα ἀνώτερο κολλέγιο καὶ φεύγει ἀπὸ τὸν ἥλιο τοῦ Τέξας γιὰ νὰ πάῃ στὰ βόρεια μέρη, μέσα στὴν ὁμίχλη καὶ στὶς αἰώνιες συννεφιές. Τὸ ταξίδι εἶνε ἀρκετὰ μακρὺ ἀπὸ τὸ Τέξας ὥς τὸ Βορρᾶ. Ἀλλὰ κάθε στιγμὴ ποὺ περνάει εἶνε καὶ μιὰ βαθειὰ εὐχαρίστηση γιὰ τὴν Κορούλα ποὺ φεύγει γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ πατρικό της.

Μέσα στὸ κολλέγιο ἡ ζωὴ στὴν ἀρχὴ δὲν εἶνε εὐχάριστη. Οἱ ἄλλες δεσποινίδες μιλοῦν ἄλλη γλώσσα, ἔχουν ἄλλες ἰδέες καὶ ἄλλες συνήθειες, εἶνε διαφορετικὰ ντυμένες. Εἶνε κοπέλλες ἀπὸ τὰ βόρεια μέρη καὶ δὲν κάνουν ἄλλη δουλειὰ παρὰ νὰ κοροϊδεύουν τὴν Κοούλα ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὰ νότια μέρη. Τὴν νύχτα ὅταν μένει μοναχὴ της στὸν κοιτῶνα της ἡ Κορούλα κλαίει. Εἶνε δυστυχισμένη ἐκεῖ μέσα. Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων συλλογίζεται τὸν μπαμπᾶ της καὶ τ' ἀδέλφια της καὶ τὸν Τζὸ ποὺ θὰ εἶνε ὅλοι μαζὶ στὸ ἀγρόκτημα καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀνθέξῃ στὸν πειρασμό. Μὲ τὸν ἀλόγιστο αὐθορμητισμό ποὺ κυριαρχεῖ στὴ ζωή της φεύγει κρυφὰ ἀπὸ τὸ κολλέγιο καὶ παίρνει τὸν σιδηρόδρομο γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ Τέξας.

Τέτοια ἦταν πάντα ἡ Κορούλα. Ἕνα καλοκαιρινὸ βράδυ μαζὶ μὲ τὸν Ντάντ καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τὸν Τζὸ εἶχαν πάει νὰ κάνουν μπάνιο στὴ θάλασσα. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἦταν πλέριο φεγγάρι καὶ ὁ κόσμος ἦταν φωτισμένος σὰ μέρα μ' ἕνα φῶς γλυκύτερο ἀπὸ τοῦ ἥλιου. Ἡ Κορούλα δὲν ἤθελε νὰ κάνῃ μπάνιο μέσα στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Ξεφεύγει ἀποτομα ἀπὸ τοὺς δικούς της, τρέχει καὶ σκαφαλώνει σ' ἕναν ψηλὸ βράχο καὶ ἀπὸ ψηλὰ πέφτει στὴ θάλασσα. Χτυπάει, σπάζει τὸ κεφάλι της, παρ' ὀλίγο νὰ μείνῃ στὸν τόπο καὶ κάθεται πολλοὺς μῆνες στὸ κρεββάτι.

Μέσα στὸ τραῖνο γυρίζοντας στὸ ἀγρόκτημα γιὰ νὰ προλάβῃ νὰ κάνῃ Χριστούγεννα μὲ τοὺς δικούς της ἡ Κορούλα συναντᾶει ἕνα νέο ἀξιωματικὸ ποὺ μόλις εἶχε βγεῖ ἀπὸ τὴ σχολὴ τοῦ Γουέστ Πόϊντ. Φοβάνε πολὺ μέσα στὸ τραῖνο ὁλομόναχη. Ἡ συντροφιὰ τοῦ νεαροῦ ἦταν μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξη. Συλλογίζεται τὴν Τζὸ ἀλλὰ φλερτάρει καὶ μὲ τὸν νεαρὸ ἀξιωματικό κι' αὐτὸ τὸ ἀπρόοπτο φλερτάρισμα τῆς ἐξεγείρει τόσο πολὺ τὰ νεῦρα ποὺ τρέμει ὁλόκληρη τὴ νύκτα μέσα στὴν κουσέτα τοῦ βαγονιοῦ.

Ἡ ἀφήγηση γίνεται μὲ κάθε λεπτομέρεια, γιατὶ ὁ Τζὼν Ντὸς Πάσσος ἔχει αὐτὴ τὴ μανία ν' ἀραδιάζῃ καὶ τὶς πιὸ παραμικρὲς λεπτομέρειες. Γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ κανεὶς τὴν ἀφήγησή του πρέπει νὰ πηδᾷ σελίδες ὁλόκληρες γιατὶ εἶνε ἀδύνατον ἀπολύτως νὰ συνοψισθοῦν σὲ γενικὲς γραμμὲς ὅλες αὐτὲς οἱ λεπτομέρειες. Γι' αὐτὸ ἀναγκαστικὰ θὰ συνεχίσουμε ἄλλη φορὰ τὴν ἱστορία τῆς Κορούλας, δηλαδὴ τὴν ἀνάπτυξη τῆς θεωρίας γιὰ τὸν ἀχαλίνωτο αὐθορμητισμό. SER

ΟΙ κ.κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΚΑΙ ΧΑΛΙΦΑΞ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟΝ

ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΩΣΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΠΙΜΑΧΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἐπισήμως ἀνεκοινώθη ἀπόψε ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδου Χάλιφαξ θὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς Παρισίους, ἀνταποκρινόμενοι εἰς πρόσκλησιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, οὐσιαστικὴ αἰτία τῆς ἐπισκέψεως τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν εἶνε τὸ ἀποικιακὸν πρόβλημα.

Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τοῦ Φόρειγ Ὄφις ἀναγγέλλει τὰ τῆς ἐπισκέψεως ὡς ἑξῆς:

«Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἀπεδέχθησαν εὐγενῆ πρόσκλησιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς Παρισίους τὴν 23ην — 25ην Νοεμβρίου. Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ συνοδεύωνται ἀπὸ τὴν κ. Τσάμπερλαιν καὶ τὴν λαίδην Χάλιφαξ».

Ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἀνακοινώσει δὲν ἀναφέρονται οὔτε λεπτομέρειαι, οὔτε οἱ σκοποὶ τῆς ἐπισκέψεως, ἀλλὰ κατὰ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, οἱ Ἄγγλοι ὑπουργοὶ «θὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας ἵνα συζητήσουν τὴν γενικὴν εὐρωπαϊκὴν καὶ παγκόσμιον πολιτικὴν κατάστασιν». Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ὑπουργοὶ θὰ συνοδεύωνται καὶ ἀπὸ τὰς συζύγους των, προσδίδει καὶ κοινωνικὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν ἐπίσκεψιν.

Ὑπὸ τῶν πολιτικῶν κύκλων ἡ ἐπίσκεψις θεωρεῖται ὡς νέα ἐπίδειξις τῆς ἀγγλογαλλικῆς ἀλληλεγγύης ἐνώπιον τῆς ἐπιτυχοῦς συνεργασίας μεταξὺ Ρώμης καὶ Βερολίνου, ἔχουσα τριπλοῦν χαρακτῆρα: κοινωνικόν, πολιτικὸν καὶ ἀλληλεγγύης. Κοινωνικῶς οἱ κ.κ. Τσάμπερλαιν καὶ Χάλιφαξ θὰ ἀνταποδώσουν τὰς ἐπισκέψεις τῶν κ.κ. Σωτὰν καὶ Ντελμπὸς πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ τῶν κ.κ. Νταλαντιὲ καὶ Μπονὲ διαρκούσης τῆς τσεχοσλοβακικῆς κρίσεως. Ἐν τούτοις, ὑπὸ τὸ κοινωνικὸν πρόσχημα πιστεύεται ὅτι οἱ Ἄγγλοι καὶ Γάλλοι ὑπουργοὶ θὰ συζητήσουν τὸ ζήτημα «γενικοῦ κατευνασμοῦ τῆς παγκοσμίου ἀνησυχίας», ὅπως ἔπραξαν καὶ πρὸ ἑνὸς ἔτους. Εἰδικώτερον θὰ ἀναζητήσουν λύσιν τοῦ ἀποικιακοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἡ Γερμανία προωθεῖ βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία κατέχουν, ὡς γνωστόν, τὰς περισσοτέρας προπολεμικὰς ἀποικίας τῆς Γερμανίας, οἱ δὲ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Εὐρώπης πιστεύουν ὅτι ἡ πρώτη χειρονομία πρὸς ἀπόδοσιν αὐτῶν εἰς τὸ Ράϊχ ἢ πρὸς οἱανδήποτε ἄλλην ἱκανοποίησιν τῶν ἀποικιακῶν ἀξιώσεων τῆς Γερμανίας, πρέπει νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν χωρῶν τούτων.

Οἱ ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι πιστεύουν ὅτι ἡ ἐπίδειξις τῆς ἀγγλογαλλικῆς ἀλληλεγγύης εἰς Παρισίους ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς ἀγγλικὰς κτήσεις, τὰς ἀποικίας, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὰ ἀκολουθοῦντα τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν μικρὰ ἔθνη ὅτι ὁ ἀγγλογαλλικὸς ἄξων ἐργάζεται ἐξ ἴσου ὁμαλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ὅπως καὶ ὁ ἄξων Βερολίνου — Ρώμης.

ΤΑ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως ἐτονίζετο ἀπόψε εἰς τοὺς ἀγγλικοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους, ὅτι αἱ ἀγγλογαλλικαὶ σχέσεις οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἰσχυρότεραι, παρ' ὅσον σήμερον, αἱ δὲ δύο κυβερνήσεις εἶνε ἀποφασισμέναι νὰ τὰς διατηρήσουν εἰς τὸ ἐπίπεδον αὐτό. Ἐν τούτοις, ἡ μεταβολὴ τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης ἐπιβάλλει νέαν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως. Ὑφίσταται, ἐπὶ παραδείγματι ζήτημα γαλλικῶν συμμαχιῶν, αἱ ὁποῖαι, ὅταν ἀρχικῶς συνῃφθησαν, ἀπέβλεπον εἰς τὴν κύκλωσιν τῆς Γερμανίας. Ὁ Χίτλερ ὅμως ἐξουδετέρωσε τὸν κύκλον αὐτὸν εἰς τὸ Μόναχον, τὸ δὲ προκοῦπτον νῦν ζήτημα εἶνε ἂν ἡ Γαλλία θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ἢ θὰ ἀναζητήσῃ νέας συμμαχίας. Σχετικὸν μὲ τοῦτο εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῆς γαλλορρωσικῆς συμμαχίας, τῆς ἐγγυήσεως τῶν συνόρων τῆς νέας Τσεχοσλοβακίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρονται ζωηρῶς ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἰδίως δὲ ἡ τελευταία, διότι διὰ πρώτην φορὰν ἀναλαμβάνει ὑποχρεώσεις εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Οἱ ἐπικριταὶ τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἰς τὸ Μόναχον, ἰσχυρίζονται ὅτι δι' αὐτῆς ἐξεμηδενίσθη τὸ γαλλικὸν σχέδιον ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης διὰ τῶν συμμαχιῶν, ἀλλ' οἱ ὑπερασπισταί της ἀντιτείνουν, ὅτι ἡ ἐκμηδένισις ἔγινε τῇ συνεργασίᾳ τῆς Γαλλίας.

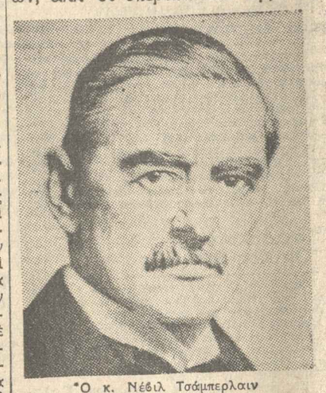

Ὁ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν

Ὁ λόρδος Χάλιφαξ

Πιστεύεται ἐπίσης, ὅτι θὰ συζητηθῇ ἡ γερμανικὴ ἐπέκτασις εἰς τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Δουνάβεως.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀποικιακὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ συζητηθῇ εἰς τὴν συνάντησιν τῶν Παρισίων, κρίνεται ὑπὸ πολλῶν κύκλων ὡς ζήτημα δυνάμενον νὰ ἀναστατώσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν κατάστασιν καὶ πάλιν δημιουργοῦν κρίσιν εἰρήνης.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, ἐξεδόθη καὶ ἐκεῖ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις διὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἔγκυρος προσωπικότης τοῦ Καὶ Ντ' Ὀρσαὶ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ «ἀνταλλάξουν τὰς ἀπόψεις των» μὲ τοὺς Γάλλους συναδέλφους των ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. ('Αθην. Πρακτ.). — Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κύκλων τονίζεται ὅτι τὸ προσεχὲς εἰς Παρισίους ταξείδιον τῶν κ. κ. Τσάμπερλαιν καὶ Χάλιφαξ δὲν ἔχει ἄλλον χαρακτῆρα εἰμὴ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀγγλογαλλικῆς φιλίας. Ἡ σημασία αὕτη ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τοὺς ἐπισήμους ξένους θὰ συνοδεύσουν εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν καὶ αἱ κυρίαι των. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις κατέστησε γνωστὸν πρὸς τὸν λόρδον Χάλιφαξ ὅτι θὰ ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ εἰς Παρισίους τὸν Ἄγγλον πρωθυπουργὸν καὶ

Θεάματα

(Λεπτομέρειαι — Εσπερινοί)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5 μμ. καὶ 9.30 μ.μ. «Ο Θάνατος Μου».

ΛΑΙΚΗΣ (Λάβριδέη). Θὰ σὲ πάτησω... τὸ πέρασε.

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀργυρόπουλος). «Φὼς ἐν σκότει».

ΙΝΤΕΑ (Ἀθηνᾶς - Κυριακίου, συνεργεῖον ΚΟΤΟΠΟΥΛΟΥ, «Κρυστὴ ἐρημιὰ».

ΚΟΝΔΥΛΗ. «Ἀγκαλιὰ ἀγάπης». Λιν. ὥρα 6 ἐν. ἀφοῦ ἐφ. 10.

ΜΟΝΤΙΝΑ. «Σταχτοπούτα».

ΟΛΥΜΠΙΑ (Ξεν. Μελιδόνης). Λόρωιο 6.30 μ.μ. «Τόκος».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἔσχερ, ἡ θυὶ τῆς ζούγκλας».

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ Ἀγκαλιὰ τῆς Ἀγάπης».

ΙΡΙΣ. «Μαῦρα μάτια, ἀλμύρα».

ΚΡΟΝΟΣ (Ὀδοῦ.). «Ἀλογαῖς τῆς τιμῆς».

ΟΡΦΕΥΣ (Ἀμπελ.). «Ρομάντζο τῶν Βασιλόπουλα».

ΠΑΛΛΑΣ (Πατ.). «Πόρφυρα ἀνεμόεντα».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ ὀνδὸς σύζυγος τοῦ Λουλοῦ».

ΣΤΑΔΙΟΝ. «Φτωχοὶ ἀνθρωποὶ».

ΣΤΑΝΤΛΗ. «Ἀμφιφωνοκίνεμα (Ἑλληνικὴ).

ΣΥΝΑΣ. «Ἀκριβὴ κόρη. ἀπὸ 10 μ.μ.

ΣΥΝΕΜΟΝΗ. «Ἐπίκαιρα ἀπὸ 10 μ.μ.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ. «Ἀμφιφωνοκίνεμα (Ἑλληνικὴ).

ΑΡΗΣ. «Δόμφιος τῶν κυμάτων».

ΑΤΘΙΣ. «Ἐπίκαιρα κίνεμα. Ἑλληνικὴ».

ΕΚΘΕΣΙΣ. «Ἐπεκτείνουν γυναῖκες».

ΕΡΜΗΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ζούγκλας».

ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἀμφιφωνοκίνεμα τῆς ἐφήμερης».

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ. «Ἡ ἐξέγερσις».

ΝΟΝ ΣΙΝΕ. «Ἐπιδρομεῖν ἐν Ἀθ».

ΟΡΦΕΥΣ (Ἀκαδ.). «Ἀνωρφόπλεμος γκ-ρίν».

ΠΛΑΣ (Ἀγκυρ.). «Ὁ ἄρχων τῆς ζούγκλας».

ΡΟΥΛΑΛΙΡ. «Ὁ κλοιόρκης Ράνταλφ».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Λόγω. «Βοῦρη τὰ δόλιά μου. Ἔνα ἀλλόκοτο».

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Κρυνοτόμος».

ΚΥΠΕΤΛΟ. «Ἡ ἀγκαλιὰ τῆς Ἀμερικῆς».

ΠΑΛΛΑΣ. «Ἐπιστέκε τὴν ἀμφιτέρα».

ΠΕΡΙΚΛΗΣ. «Ἡ ἀγκαλιὰ τῆς ἀγάπης».

ΣΕΛΟΥΚ. «Ἡ μυστικὴ τῆς ἐρήμου».

ΣΥΛΒΙΑ. «Ἀπόκοσμος ἀνθρωπος».

ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Ἔστω χέρια τὸν λύκο».

ΕΚΛΑΙΡ (Κοκ.). «Ἔνα σκάνδαλο στὸ κεφάλι».

ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Πολύφωνα καὶ ἀμφιφωνικά».

ΥΡΕΙΑ (Ρ. Κοκ.). «Ἔλα ἀπόψε».

ΕΠΟΛΙΑ (Ἐλλ. Κοκ.) «Ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ λιμπρόν».

ΗΡΩΔΕΙΟΝ (Ρ. Θ.). «Ὁ λιπαρτῆς».

ΚΡΟΝΟΣ (Ρ. Ἰωαν.). «Φτωχοὶ».

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος
Εμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μεθύμης — Μυστρεπόλεων 19

Ὅσο σὲ κανένα ἄλλο ἔργο τοῦ ΔΡΑΙΟΣ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΟΡΜΗΤΙΚΟΣ γιγάντιος δυναμικὴ θρᾶση ὁ ΣΑΡΛ ΜΠΟΥΑΓΙΕ σ' ἕνα ἔργο ὁλοζώντανο, ποὺ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ θείξη σ' ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια, τὸ ἀσύγκριτο ταλέντο του.

Σάρλ ΜΠΟΥΑΓΙΕ
ΠΛΗΓΟΜΕΝΟΣ ΑΕΤΟΣ
Μὲ τὴν ΖΙΚΡΙΔ ΚΙΟΥΡΙ
καὶ τὴν ἐλησμόνητη γιὰ τὴν ὡμορφιὰ της πρωταγωνίστρια τοῦ «ΕΣΤΑ»
ΧΕΝΤΥ ΛΑΜΑΡ
Σκηνοθεσία: ΒΑΛΤΕΡ ΒΑΝΓΚΕΡ
Μία ἐξαιρετικὴ παραγωγὴ τῆς Ἑταιρείας τῶν ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕ-ΧΝΩΝ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΠΑΛΛΑΣ
Σήμερον καὶ αὔριον
ΤΙΝΟ ΡΟΣΣΙ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ
«ΓΚΡΕΚΑ»

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν
ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ. - 7 - Η ΜΑΥΡΗ ΜΑΣΚΑ
Ἀλ! Ἀγωνίζω στὴν ἄκρη τοῦ Δικηγόρου!
Ἀστυφύλακα! Ἀφοῦ ἔφυγε ἡ Μαρίκα τὸ ἀνέβασε ἀπὸ ἐδῶ!
Δὲν μποροῦνε νὰ κάμω τίποτα... Μὲ ἔπιασε ξαφνικὰ
Ἀκούγεται... Τοῦ λέω! Ὅτι μὲ κλεῖνε ἀπὸ τὴν ἀφοῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀφοῦ εἶναι ἀπὸ τὴν μασκα!
Ἀκούγεται... Ἀφοῦ ἔφυγε ἡ Μαρίκα τὸ ἀνέβασε ἀπὸ ἐδῶ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 4ης Νοεμβρίου κλεισίματος μεσημέριας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσῶν	Εἰς δραχμάς
1881 ..... Π. 3375	Ἐνοποιήσ. • 41 —
1884 ..... Π. 3375	Πόρτ. Ποιν. • 48 —
Ποιοτικά. • 3000	Ἐκτελ. Λιμένος • 55 —
Ἐργατικά Κ. Π. 3300	Ἐκκαθάρ. • 57.50
Ἐξοικονομ. • 4.500	75 οἰκογ. • 50 —
Μακεστερ. • 4.000	Ἀνακ. μετ. • 50 —
Φυσ. Κοιν. • 1.200	Μεταφορ. • 52
Ἤγγυημ. Α. 84000	Τραπεζικ. Π. 68 —
Ἐπιτ. Σιδ. Π. 2400	Ἐπιτ. Σιδ. • 70 —
Ἐλαιόλ. • 6.400	Ἐλαιόλ. • 75

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΠΙΘΑΝΩΣ ΝΑ ΠΡΟΒΗ ΕΙΣ ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤΕΩΣ ΑΠΟΙΚΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΣΟΒΑΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ Κ.Τ.Ε.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Πλὴν τοῦ ζητήματος τῶν ἀνοικτῶν θυρῶν ἐν Κίνᾳ, τὸ ὁποῖον ἀνεκίνησαν αἱ τελευταῖαι Ἰαπωνικαὶ δηλώσεις, δημιουργεῖται σοβαρὸν ζήτημα καὶ εἰς τὰς σχέσεις Κ.Τ.Ε. καὶ Ἰαπωνίας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς τελευταίας, ὅπως διαρρήξῃ κάθε δεσμὸν μὲ τὸν θεσμὸν τῆς Γενεύης. Τὸ ζήτημα δὲν θὰ εἶχε πρακτικὴν σημασίαν, δεδομένου ὅτι ἡ Ἰαπωνία ἔχει ἤδη ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν Κ.Τ.Ε. ἀν δὲν ἐπράκειτο περὶ τῆς τύχης τῶν τέως γερμανικῶν νησιωτικῶν ἀποικιῶν ἐν τῷ Εἰρηνικῷ, τὰς ὁποίας κυβερνᾷ τὸ Τόκιο ὡς ἐντολάς. Ἤδη συνῆλθεν εἰς τὴν Γενεύην ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐντολῶν, ἡ ὁποία, ἐξετάσασα τὰς ἐτησίας ἰαπωνικὰς ἐκθέσεις περὶ τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ τὰ πορίσματά της εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. Οἱ κύκλοι τῆς Γενεύης φρονοῦν, ὅτι πιθανώτατα ἡ Ἰαπωνία θὰ προσαρτήσῃ τὰς νήσους αὐτάς, παρατηροῦν ὅμως ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων.

Ἡ ἐφημερὶς «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» ἀσχολουμένη μὲ τὰς προθέσεις ταύτας τῆς Ἰαπωνίας τονίζει ὅτι μολονότι τοῦτο δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προληφθῇ, ἐν τούτοις δὲν θὰ εἶνε νόμιμον. Ἐὰν ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν νὰ προσαρτήσῃ τὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα κατέχει κατ' ἐντολήν, θὰ ἐνισχυθοῦν αἱ ἀπόψεις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν καὶ πιστεύουν ὅτι αἱ σύμμαχοι δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας παρεχωρήθησαν ἐδάφη μὲ ἐντολὰς ἔχουν δικαιώματα κυριαρχίας ἐπ' αὐτῶν. Ἀντιθέτως οἱ δυνάμενοι νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τονίζουν ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἄνευ προηγουμένου. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πλέον ἔγκυρος ἄποψις ἡ ὁποία συμπίπτει πολὺ μὲ τὸν ὅλον σκοπὸν τοῦ συστήματος τῶν ἐντολῶν συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ κυριαρχία τῶν ὑπὸ ἐντολὴν ἐδαφῶν ἀνήκει εἰς τὴν Κ. Τ. Ε. ἐκ τῆς ὁποίας ἀντλοῦν τὰς ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τούτων ἐντολάς των αἱ ἐντολοδόχοι δυνάμεις. Κατὰ συνέπειαν ἐφόσον αἱ ἐντολοδόχοι δυνάμεις δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ προσαρτήσουν τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα κυβερνοῦν κατ' ἐντολήν, οὔτε νὰ μεταφέρουν τὴν ἐντολήν των, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κ. Τ. Ε. ἐπιβάλλεται ὅπως, κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Κ. Τ. Ε. διατυπωθῇ κάποια δήλωσις σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἰαπωνίας ὅπως ἀποχωρήσῃ ἀπὸ πάσης δράσεως τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένην ἐντολὴν ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ.

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΕΠΙΤΗ 20η ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— 'Αγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι σήμερον ἐγένετο εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Βενετίας ἐπιθλητικὴ τελετὴ εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν τοῦ πολέμου. Ὁ Ντοῦτσε, φέρων στολὴν ἀρχηγοῦ τῆς φασιστικῆς ἐθνοφρουρᾶς καὶ πολεμικὸν κράνος καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπεθεώρησε 100.000 παλαιὼν πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν παρατεταγμένοι μέχρι τῆς πλατείας τῆς Βενετίας. Ὁ κ. Μουσσολίνι ἵστατο ὄρθιος ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἀπήντα διὰ φασιστικοῦ χαιρετισμοῦ εἰς τὰς ἐπευφημίας τοῦ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ συγκεντρωμένου πλήθους. Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ντοῦτσε ἠκολούθουν ἄλλα, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον ὁ ὑπουργὸς καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ φασιστικοῦ κόμματος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Λαϊκῆς Μορφώσεως καὶ ἄλλαι προσωπικότητες. Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Βενετίας ὁ Ντοῦτσε ἐπεθεώρησεν, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, τὰς σημαίας τῶν συνταγμάτων τοῦ μεγάλου πολέμου καθὼς καὶ τὰς τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν. Ἐπὶ τῆς στηθείσης ἐξέδρας εἶχον συγκεντρωθῆ ὅλα τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, ὅλοι οἱ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἀνώτεροι τιτλοῦχοι τοῦ κράτους καὶ τῆς φασιστικῆς ἱεραρχίας. Παρὰ τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου εἶχε στηθῆ βωμός, ὅπου ἐγένετο ἱεροτελεστία εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν τοῦ μεγάλου πολέμου. Εἰς τὴν τελετὴν παρίστατο ὁ βασιλεὺς - αὐτοκράτωρ φθάσας περὶ ὥραν 11ην μετὰ τῆς βασιλίσσης. Τὰς Α.Α.Μ.Μ. ὑπεδέχθη ὁ Ντοῦτσε. Τὸ πλῆθος ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸν Ντοῦτσε.

Μετὰ τὴν τελετήν, οἱ βασιλεῖς ἀπεχώρησαν ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, εὐθὺς δ' ἀμέσως καὶ ὁ Ντοῦτσε, ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Τὰ πλήθη, τὰ ὁποῖα ἐξηκολούθουν νὰ παραμένουν ἐν τῇ πλατείᾳ, ἐζητωκραύγαζαν συνεχῶς καὶ ἠνάγκασαν τὸν Ντοῦτσε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ἀνακτόρου τῆς Βενετίας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξεφώνησε τὸν ἑξῆς λόγον:

«Σύντροφοι πολεμισταί, ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἤλθατε ἐνταῦθα σύσσωμοι ἀπὸ τὰς 92 ἐπαρχίας τῆς Ἰταλίας, διὰ νὰ ἑορτάσητε ἐντὸς τῶν τειχῶν, τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὴν Ρώμην ἀπὸ 3.000 ἐτῶν, τὴν 20ὴν ἐπέτειον τῆς νίκης, τὴν ὁποίαν αἱ ἑνοπλοι δυνάμεις τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας κατήγαγον τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1918, θέσασαι οὕτω τέρμα εἰς τὸν Παγκόσμιον πόλεμον. Εἴκοσι μάγαι καὶ τεσσαράκοντα μηνῶν ἡρωϊκοὶ ἀγῶνες ἐν μέσῳ σκληρῶν δοκιμασιῶν ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ ἡττηθῇ ἡ αὐτοκρατορία, ἡ ὁποία ἐπὶ αἰῶνας ὑπῆρξεν ἐχθρὸς τῆς Ἰταλίας, καὶ διὰ νὰ ἀναστηλωθῇ ἡ σημαία μας ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ φυσικῶν συνόρων τῆς πατρώας γῆς. Τὸ εὐγενὲς αἷμα 700.000 συντρόφων, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν κατὰ τὸν πόλεμον, δὲν ἐχύθη εἰς μάτην. Τὸ ἀθάνατον πνεῦμα τῶν συντρόφων ἐκείνων ἵπταται ἀκόμη κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην πέριξ ἡμῶν. Διήλθατε τὰς ἡμέρας σας μέσῳ πολέμων καὶ φέρετε ὑπερήφανον τὴν ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶμα σας συχνά, πάντοτε δὲ εἰς τὰς καρδίας σας. Ἡ ὑπερηφάνειά σας εἶνε δικαιολογημένη, διότι σεῖς, σύντροφοι πολεμισταί, δὲν ἀναμετρεῖσθε μὲ ἀνικάνους λαούς, ἀλλὰ μάχεσθε ἐναντίων στρατῶν πανισχύρως ὠργανωμένων καὶ ἐναντίον φυλῶν ἐκ παραδόσεως φιλοπολέμων καὶ ἠσκημένων εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην. Οἱ ἐχθροί μας τῆς χθὲς ἔδωκαν ἐπαναλημμένως ἐπίσημον καὶ κάποτε συγκινητικὴν ἀπόδειξιν τῆς γενναιότητος τῶν Ἰταλῶν. Μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἀπὸ τῆς νίκης ὁ φασισμὸς συμπίπτει νὰ ἔρχεται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν ἐκείνην καὶ νὰ σημειώσῃ τὴν ἔναρξιν πραγματικῆς εἰρήνης, βασιζομένης ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης δι' ὅλους. Εἰς τὸν πολιτικὸν οὐρανὸν τῆς Εὐρώπης ἀπλώνεται βαθμηδὸν ζώνη αἰθρίας. Ὑπεύθυνοι ἄνδρες ἐργάζονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ θὰ εἶνε ἀσύνετον καὶ μὴ ἴδιον τῶν φασιστῶν ἐὰν κυριευθοῦν ἀπὸ ὑπερβολικὴν καὶ πρόωρον αἰσιοδοξίαν. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἰδιαιτέρως ἐπλήγησαν ἀπὸ τὴν πραγματικῶς εὐρωπαϊκὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν πολιτικὴν τοῦ ἄξονος καὶ οἱ ὁποῖοι ὀνειρεύονται μὲ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς πῶς θὰ λάβουν τὴν ἐκδίκησίν των. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, σύντροφοι, πρέπει νὰ κοιμώμεθα, στηρίζοντες τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν γυλιὸν, ὅπως ἐκάμναμεν, ὅτε εἴμεθα εἰς τὰ χαρακώματα.

»Σύντροφοι, ὅταν ἐπιστρέψητε εἰς τὰς ἑστίας σας, μετὰ τὴν ἔνδοξον αὐτὴν ρωμαϊκὴν ἡμέραν, ζωντανεύσατε μέσα σας καὶ μεταδώσατε ἐπίσης ζωντανὴν εἰς τὰ τέκνα σας, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν τύχην νὰ μεγαλώνουν ἐντὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φασιστικῆς ἀτμοσφαίρας, τὸ πνεῦμα τῆς νίκης, τὸ καθῆκον, δηλαδή, τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν εἰς τὴν πατρῴαν γῆν».

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΠΟΛΩΝΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Αθην. Πρακτ.). — Πληροφορίαι τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ ἐκ Βερολίνου ἀναφέρουν ὅτι αἱ γερμανοπολωνικαὶ συνομιλίαι διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπελάσεως τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πολωνῶν συνεχίσθησαν σήμερον (χθές). Κατὰ τὰς αὐτὰς ὅμως πληροφορίας, αἱ συνομιλίαι ἔφθασαν πρὸ ἀδιεξόδου, καθόσον οἱ Πολωνοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις τῶν διαβατηρίων, ὥστε νὰ ἐκλείψουν τὰ πλαστὰ τοιαῦτα, ἐνῷ οἱ Γερμανοὶ δὲν θέλουν νὰ χρεωθοῦν μὲ ἑκατοντάδας Πολωνοεβραίων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΠΙ ΤΩ ΕΥΤΥΧΕΙ ΓΕΓΟΝΟΤΙ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπαντῶν εἰς συγχαρητήρια τηλεγραφήματα τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως, τὸ ἓν προσωπικὸν καὶ τὸ ἕτερον ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ γεννήσει τῆς βασιλικῆς πριγκιπίσσης ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα :

Α. Ε. Πρόεδρον Κυβερνήσεως Ι. Μεταξᾶν Ἀθήνας

Εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ συγχαρητήρια καὶ καλὰς εὐχὰς σας ἐπὶ εὐτυχεῖ γεγονότι ὅπερ μὲ ἐνέπλησε χαρᾶς. Γεώργιος Β'.

Α. Ε. Πρόεδρον Κυβερνήσεως Ἀθήνας

Παρακαλῶ διαβιβάσατε Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τὰς θερμοτάτας Μου εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐπ' εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς γεννήσεως τῆς νέας πριγκιπίσσης.

Γεώργιος Β'

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Τὴν 10ην πρωϊνὴν σήμερον, θὰ γίνῃ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν θὰ παρίσταται καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, τῆς δὲ συνελεύσεως θὰ προεδρεύσῃ ὁ τοποτηρητὴς τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, μητροπολίτης Φθιώτιδος. Πρὸ τῆς ψηφοφορίας, θὰ ψαλῇ, χοροστατοῦντος τοῦ σεβασμιωτάτου Φθιώτιδος, λειτουργία. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ψηφοφορία, καθ' ἣν θὰ ἐπιστατήσῃ ὁ τοποτηρητὴς τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς μετ' αὐτὸν ἐρχομένους πρώτους, κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας, μητροπολίτας Θεσσαλονίκης καὶ Κασσανδρείας. Καθήκοντα γραμματέως θὰ ἐκτελέσῃ ὁ νεώτερος, κατὰ τὴν χειροτονίαν, μητροπολίτης Γυθείου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς, ὁ σεβασμιώτατος Φθιώτιδος θ' ἀναγγείλῃ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ θὰ ὑπογράψῃ, ὁμοῦ μετὰ τῶν μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης, Κασσανδρείας καὶ Γυθείου τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς, τὸ ὁποῖον, ἐν συνεχείᾳ, θὰ παραδοθῇ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας. Εἰς ἣν περίπτωσιν οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων συγκεντώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν, ἡ ἐκλογὴ θὰ ἐπαναληφθῇ. Ἐφ' ὅσον δὲ καὶ πάλιν οὐδεὶς ἤθελε συγκεντρώσῃ τοὺς ἀπαιτουμένους ψήφους, θὰ διενεργηθῇ καὶ διὰ τρίτην φορὰν ἐκλογή, ἐκλεγομένου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ τὰς περισσοτέρας ψήφους.

Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν ἐκλογὴν, θὰ παρίστανται σχεδὸν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας, ἑξήκοντα ἐν τὸν ἀριθμόν.

ΚΑΤΗΡΓΗΘΗΣΑΝ ΟΙ ΦΟΡΟΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Χθὲς τὴν 10ην π. μ. συνῆλθον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν τακτικὴν κατὰ Παρασκευὴν συνεδρίασιν, παραταθεῖσαν μέχρι τῆς 2.30΄ μεταμεσημβρινῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, δεχθεὶς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἀνεκοίνωσεν ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐγκρίναντος κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασίν του σχετικὸν νόμον, «ἡ φορολογία τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐλαίου, καθὼς καὶ οἱ πρόσθετοι αὐτοῦ φόροι, καταργοῦνται». Ἅμεσον ἐπακολούθημα τοῦ ἐγκριθέντος ὡς ἄνω νόμου, θὰ εἶνε σημαντικὴ μείωσις τῆς τιμῆς τοῦ διατιθεμένου πρὸς κατανάλωσιν ἐλαίου. Εἰς λεπτομερεῖς ἐπὶ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ἀνακοινώσεις θὰ προβῇ ὁ κ. πρωθυπουργὸς διὰ τῶν αὐριανῶν ἐφημερίδων.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— Τὸ πρακτορεῖον Ράντορ μεταδίδει, ὅτι οἱ ἀρμόδιοι κύκλοι, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διαιτησίας τῆς Βιέννης, ἐν σχέσει πρὸς τὰ οὐγγροτσεχικὰ σύνορα, ὁ πογραμμίζουν, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀρνουμένη εἰς τὴν Οὐγγαρίαν κοινὰ σύνορα μετὰ τῆς Πολωνίας, ἀφήνει δυνατότητα ἀμέσων συγκοινωνιῶν μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας, ἅς ἐπεθύμει ἐπιμόνως ἡ Πράγα. Οὕτω τὰ συμφέροντα τῆς Ρουμανίας περιεφρουρήθησαν, ἀλλ' ὡς τονίζεται, ἐπιβάλλεται εἰς τὸ μέλλον ἰδιαιτέρα ἐπαγρύπνησις πρὸς ἀποτροπὴν ἐν τῇ ὑποκαρπαθικῇ περιφερείᾳ «τετελεσμένων τινῶν γεγονότων», τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλονται ἐκ διαφόρων σημείων. Οἱ ἴδιοι κύκλοι τονίζουν, ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀπεπειρῶντο νὰ ἁλιεύσουν εἰς θολὰ ὕδατα, δὲν θὰ εὕρουν πλέον τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἀπομεμονωμένην, δεδομένου ὅτι τὰ νέα της σύνορα ἔχουν καθορισθῆ ὁριστικῶς τυχάνουν δὲ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐγγυήσεως τοῦλάχιστον τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Η ΤΣΕΧΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. ('Αθ. Πρακτ.) —'Αγγέλλεται ἐκ Πράγας ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων ἡ ἐθνοσυνέλευσις θὰ συνέλθῃ πιθανῶς τὴν 10ην τρέχοντος. Προβλέπεται ὅτι κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς συνελεύσεως θὰ ἐκλεγῇ ὁ νέος πρόεδρος τῆς δημοκρατίας. Αὔριον θὰ συνέλθουν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σιράβυ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων, ὅπως λάβουν ἀποφάσεις διὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας. Ἡ κυβέρνησις ἐπιμένει ὅπως ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου προέδρου γίνῃ δι' ὁμοφωνίας.

ΤΑ ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. ('Αθην. Πρ.). —Τὸ πρακτορεῖον Τρανσόσεαν πληροφορεῖται ἐξ Ἱερουσαλήμ, ὅτι Ἄραβες προσέβαλον τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Β.ντα. Εἰς Γάζαν εὑρέθη νεκρὸς εἰς Ἄραψ. Ἀφ' ἑτέρου, οἱ ἄτακτοι ἐνήργησαν διαφόρους ὠργανωμένας ἐπιθέσεις ἐναντίον περιπολιῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀστυνομίας καθὼς καὶ ἐναντίον ἑβραϊκῶν συνοικισμῶν.

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΝΤΙΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΑΠΩΝΙΚΑΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΕΝ ΚΙΝΑ

ΑΙ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βασιγκτῶνος ὅτι ὁ χθεσινὸς ραδιοφωνικὸς λόγος τοῦ Ἰάπωνος πρωθυπουργοῦ κ. Κονόε ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ σαφῆ προειδοποίησιν ἐπὶ τῶν προθέσεων τῆς Ἰαπωνίας ὅπως ἀποκλείσῃ τὰς ξένας δυνάμεις ἀπὸ τὴν Κίναν καὶ καταργήσῃ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνοικτῶν θυρῶν, προεκάλεσε ζωηρὰν ἀνησυχίαν εἰς τοὺς ἀμερικανικοὺς πολιτικοὺς κύκλους. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χάλ, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔναντι τῶν ἐν Κίνᾳ ἰαπωνικῶν ἀξιώσεων, ἐδήλωσεν ὅτι αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν καὶ παραμένει ἀμετάβλητος. Ἀναφερόμενος εἰδικῶς εἰς τὴν περικοπὴν τῆς ἰαπωνικῆς διακηρύξεως, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἰαπωνικὴν πρόθεσιν πρὸς σχηματισμὸν συνασπισμοῦ Ἰαπωνίας, Κίνας, Μαντσουκουό, ὁ κ. Χὰλ εἶπεν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ θὰ ἐμπνέεται ἐπὶ τῶν γενικῶς παραδεδεγμένων ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς νόμου καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς εὐθείας συμπεριφορᾶς ἔναντι τῶν ἐθνῶν καὶ μεταξὺ αὐτῶν.

Οἱ ἀρμόδιοι πολιτικοὶ κύκλοι, σχολιάζοντες τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις, παρατηροῦν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ παραδεχθῇ τὰς ἰαπωνικὰς ἀξιώσεις, καθ' ἃς ἐδημιουργήθη νέα κατάστασις εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Οἱ αὐτοὶ κύκλοι, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἐκ Τόκιο πληροφορίας, καθ' ἃς ἡ Ἰαπωνία θὰ ἀποκηρύξῃ τὴν συνθήκην τῶν ἐννέα δυνάμεων, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Κίνας, παρατηροῦν ὅτι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ δικαίωμά της, ἀλλ' ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς γνώμης καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἴσα δικαιώματα ὅπως ἐμπορεύωνται ἐν Κίνᾳ.

Αἱ πληροφορίαι προσθέτουν περαιτέρω, ὅτι οἱ Ἀμερικανοί, ἀποκρούοντες διαρρήξην τὰς ἰαπωνικὰς ἀξιώσεις, δὲν ἀποκρύπτουν ἐν τούτοις τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῆ εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Ἂν καὶ φαίνεται ἀδύνατον νὰ προκληθῇ θετικὴ δρᾶσις ἐπὶ τῇ βάσει εἴτε τῆς συνθήκης τῶν Ἐννέα Δυνάμεων, εἴτε τοῦ συμφώνου Μπριὰν-Κέλλογκ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικόν, ὅπως προπαρασκευάσῃ τὴν κοινὴν γνώμην δι' οἱανδήποτε ἐνέργειαν, ἐδημοσίευσε τὰ ἔγγραφα τῆς διασκέψεως τῶν Βρυξελλῶν, εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀνενδότου στάσεως, τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ἔναντι αὐτῆς ἡ Ἰαπωνία.

Εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα τονίζεται ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐξακολουθοῦν νὰ θεωροῦν ἰσχύουσαν τὴν συνθήκην τῶν Ἐννέα Δυνάμεων, τὴν ἀφορῶσαν τὴν Κίναν. Μεταξὺ ἄλλων περιέχονται εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα αἱ ἐκθέσεις τῆς περυσινῆς διασκέψεως τῶν Βρυξελλῶν, εἰς τὰς ὁποίας τονίζεται ὅτι ἡ Ἰαπωνία ἠρνήθη νὰ προέλθῃ εἰς οἱανδήποτε συνδιάλλαγὴν καὶ ἐπέμεινεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἐνδιαφέρει ἀποκλειστικῶς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τὴν Κίναν. Ἡ διάσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον πᾶσαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις, ἀπέκρουσε κατηγορηματικῶς τοῦτο.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Βασιγκτῶνα τελοῦν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἰαπωνικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ τελευταῖον ἀμερικανικὸν διάβημα περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν ἐν Κίνᾳ ἀμερικανικῶν συμφερόντων. Ἡ ἀπάντησις αὕτη, κατὰ τὰς ἐκ Τόκιο πληροφορίας, θὰ ἐπιδοθῇ τὴν 10ην τρέχοντος. Εἰς τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους τοῦ Τόκιο πιστεύεται, ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰς «μεταβληθείσας συνθήκας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἀσίᾳ». Οἱ ἴδιοι κύκλοι ἐκφράζουν τὴν γνώμην, ὅτι «καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰαπωνίαν, ἡ συνθήκη τῶν ἐννέα δυνάμεων εἶνε νεκρά».

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Τόκιο ζητοῦν ἐπιμόνως τὴν καταγγελίαν τῆς συνθήκης ταύτης καὶ τονίζουν, ὅτι ἡ Ἰαπωνία δύναται νὰ ἀποσυρθῇ ἐκ τῆς συμφωνίας τῶν ἐννέα Δυνάμεων εἰς οἱανδήποτε στιγμήν, χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὰς συνυπογραψάσας αὐτὴν κυβερνήσεις. Τὸ πρακτορεῖον Ντομέϊ λέγει, ὅ.τι εἰς τοὺς ἰαπωνικοὺς ἐπισήμους κύκλους τονίζεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνοικτῶν θυρῶν καὶ τῶν ἴσων εὐκαιριῶν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Πιστεύεται ὅτι ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις θὰ προβῇ συντόμως εἰς ἀνακοινώσεις, διευκρινίζουσα τὴν στάσιν της ἔναντι τῆς συμφωνίας τῶν ἐννέα Δυνάμεων. Ἐν τῷ αὐτῷ αἱ ἐφημερίδες ἑρμηνεύουν τὸν ἀπὸ ραδιοφώνου ἐκφωνηθέντα λόγον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κονόε ὡς εἰδοποίησιν πρὸς τὰς δυνάμεις περὶ ἰαπωνικοῦ δόγματος Μονρόε ἐν Κίνᾳ.

ΑΙ ΠΙΘΑΝΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

Ὁπωσδήποτε, κατὰ τὰς ἐγκύρους πληροφορίας τοῦ ἀνταποκριτοῦ το